

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/80/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114223179
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1114223179.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v spore žalobcu: R. Z. - Y. Z., X.. C.. D.. Z.. R. XX, L., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanej: A. H. H., X.. XX.X.XXXX, X.. C.. D.. Z.. R. XX, L., o zaplatenie 1.040,84 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 16C/152/2014-703, zo dňa 23.2.2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi nepriznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19.11.2019, č.k. 16C/152/2014-577.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, že uvedeným rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.040,84 eura s úrokom z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 249,20 eura za deň 16.1.2013, zo sumy 139,20 eura od 17.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 249,20 eura od 16.2.2013 do 18.2.2013, zo sumy 79,20 eura od 19.2.2013 do zaplatenia, zo sumy 79,20 eura od 16.3.2013 do zaplatenia, zo sumy 79,20 eura od 16.4.2013 do zaplatenia, zo sumy 249,20 eura za deň 16.5.2013, zo sumy 79,20 eura od 17.5.2013 do zaplatenia, zo sumy 79,20 eura od 16.6.2013 do zaplatenia, zo sumy 79,20 eura od 16.7.2013 do zaplatenia, zo sumy 79,20 eura od 16.8.2013 do zaplatenia, zo sumy 249,20 eura za deň 16.9.2013, zo sumy 79,20 eura od 17.9.2013 do zaplatenia, zo sumy 79,20 eura od 16.10.2013 do zaplatenia, zo sumy 79,20 eura od 16.11.2013 do zaplatenia, zo sumy 249,20 eura za deň 16.12.2013, zo sumy 79,20 eura od 17.12.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania, a to z titulu nedoplatkov žalovanej na zálohových platbách za rok 2013, ako aj náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Žalovaná sa podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 2.1.2020 domáhala zrušenia predmetného rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 CSP. Návrh odôvodnila tým, že požaduje doručiť riadne čitateľný dokument. Súčasne zistila, že pri predvolaní na termín pojednávania absentujú v dokumentácii doklady o odoslaní i doklad o doručení. Vo vzťahu k žalobcovi poukázala na zmenu názvu, ktorá nie je ničím zdôvodnená. Tiež poukázala na to, že pracovníčka informačného centra jej odmietla vyhotoviť kópie listín.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že zo zápisnice o pojednávaní z 19.11.2019 vyplýva, že žalovaná sa na pojednávanie nedostavila. Na pojednávanie bola riadne a včas predvolaná, pričom predvolanie z 12.9.2019 si neprevzala v odbernej lehote, čo vyplýva z informácie o doručovaní. V texte predvolania na pojednávanie je uvedené aj poučenie o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Zo spisu nevyplýva, že by neprítomnosť na pojednávaní žalobkyňa ospravedlnila včas

a vážnymi okolnosťami; svoju neprítomnosť neospravedlnila vôbec. Súd prvej inštancie preto dôvodne rozhodol na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 CSP.

5. Podľa súdu prvej inštancie žalovaná vo svojej žiadosti neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by vysvetľovali a odôvodňovali, prečo pojednávanie zmeškala. Predvolanie si neprevzala v odbernej lehote, čiže predvolanie jej bolo účinne doručené a preto prípadná námietka, že o pojednávaní nevedela, je len dôsledkom jej vlastnej pasivity pri preberaní zásielok v mieste bydliska, z ktorého si inak zásielky preberá. Ďalej tvrdila, že doklady o doručení predvolania v spise absentujú, ale uvedené tvrdenie sa nezakladá na pravde, nakoľko doklad o doručovaní predmetného rozsudku je v spise založený. Prostredníctvom zástupcu žalovaná po doručení rozsudku dvakrát nahliadla do spisu (30.12.2019 a 24.1.2020) a so spisom sa mohla podrobne oboznámiť. Zmena názvu žalobcu, resp. jeho doplnenie o informáciu, že je žalobca v likvidácii, tiež nepredstavuje ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý žalovaná zmeškala dané pojednávanie. Ani námietky žalovanej týkajúca sa vyhotovenia doručovaného rozsudku (vyhotoveného pracoviskom Centrálného úradného doručovania) nie sú dôvodné, pretože tieto skutočnosti sú skutočnosťami, ktoré z povahy veci nastali po predmetnom pojednávaní a žalovaná ich môže namietat osobitným prostriedkami nápravy, pričom okrem iného využila možnosť prostredníctvom zástupcu nahliadnuť do spisu a oboznámiť sa s obsahom tak rozsudku, ako aj celého spisu. Prípadné dôvody, ktoré by mali odôvodňovať zrušenie rozsudku, sa majú týkať okolností, pre ktoré sa žalovaná nemohla pojednávania zúčastniť, pričom s poukazom na súdnu prax musí ísť o ospravedlniteľné dôvody, ale nie dôvody, ktoré nastali po tomto pojednávaní a ktoré vlastne ani nijako nezdôvodňujú dôvody neprítomnosti žalovanej. Zrušenie rozsudku pre zmeškanie predstavuje výnimočné opatrenie a z tohto dôvodu je nutné ospravedlniteľnosť dôvodov zmeškania pojednávania vyhodnocovať reštriktívne a súčasne bremeno preukázania existencie tohto ospravedlniteľného dôvodu zaťažuje dotknutú stranu, ktorá podala návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

6. V danej veci žalovaná neunesla dôkazné bremeno preukázania ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré zmeškala pojednávanie a teda boli splnené zákonné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 CSP. Nakoľko súd prvej inštancie dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovanej v zmysle v § 277 ods. 2 CSP, návrh žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie ako nedôvodný zamietol.

7. Proti predmetnému uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná; namietla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 16C/152/2014-703, zo dňa 23.2.2023 (uvedenú špecifikáciu napadnutého uznesenia uviedla v označení odvolania aj v odvolacom návrhu) a žiadala ho zrušiť a žalobu zamietnuť. Uviedla, že žalobca vstúpil k 1.1.2018 do likvidácie odsúhlasením na schôdzi vlastníkov bytov dňa 14.12.2017; zároveň bola schválená zmluva zo správcou - spoločnosťou A., R..K..S., L.. Podľa spoločného stanoviska Ministerstva financií SR a Ministerstva vnútra SR k problematike zrušenia spoločenstva s likvidáciou (z roku 2022) pozíciou štatutára spoločenstva počas likvidácie vykonáva likvidátor, pričom právomocou likvidátora je len vykonávanie likvidácie - teda uspokojenie veriteľov; na základe týchto skutočností je zrejmé, že spoločenstvo v likvidácii existuje už len ako právny subjekt; svoju funkciu spravovať dom už nemôže plniť, pretože štatutárny orgán spoločenstva už svoje právomoci a úlohy nevykonáva a úlohou likvidátora nie je výkon správy domu.

8. Žalovaná ďalej uviedla, že v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. vypracovávanie plánov na rozpočet spoločenstva, plánov na plnenie jednotlivých fondov spoločenstva, stanovovanie zálohových predpisov jednotlivým vlastníkom bytov, realizácie úhrad dodávateľom, vypracovávanie vyúčtovaní nákladov spoločenstva/domu a jednotlivých vlastníkov, riešenie reklamácií vlastníkov, vymáhanie pohľadávok od vlastníkov atď. je predmetom výkonu správy domu; toto oprávnenie žalobcu zaniklo k 1.1.2018. Predmetnou žalobou sa žalobca domáhal úhrady domnelých pohľadávok a konal v čase, keď už nemal právomoc vykonávať správu domu/bytov; žalobu teda podal právny subjekt s nulitnou legitimitáciou (resp. likvidátor nemal právomoc v predmetnej moci konať). Jediným subjektom, ktorý bol po 1.1.2018 legitimitovaný konať vo veci správy nehnuteľnosti a v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov bola spoločnosť A., R..K..S., L.; tento subjekt vo veci fiktívnych (uplatnených) pohľadávok nekonal, takže uplatnená pohľadávka nebola konvalidovaná. Rovnako nebola udelená plná moc k zastupovaniu domnelému právnomu zástupcovi E.. A. Y. od predmetného dňa 1.1.2018; jeho návrh na pojednávaní 19.11.2019 tak bol prednesený neoprávneným subjektom, keď za žalobcu sa pojednávania nik

nezúčastnil. Žalovaná mala všetky úkony žalobcu po 1.1.2018 za neplatné - realizované neoprávneným subjektom.

9. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

10. Podľa § 277 ods. 2 CSP ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

11. Konštantná judikatúra zaujala jednoznačný právny názor, podľa ktorého nemožno zamieňať procesný inštitút odvolania proti rozsudku pre zmeškanie s návrhom na jeho zrušenie podľa § 277 ods. 2 CSP, hoci účelom oboch inštitútov je snaha o zrušenie kontumačného rozsudku. Úprava návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie z ospravedlniteľných dôvodov (§ 277 CSP) vychádza z prezumpcie správnosti rozsudku. Predpokladá sa tu, že boli splnené všetky podmienky na vydanie rozsudku (§ 274 CSP) spočívajúceho na správnom právnom posúdení veci, avšak na strane žalovaného nastali okolnosti, ktoré súdu v čase vydania rozsudku objektívne nemohli byť známe a ktoré žalovanému zabránili sa na pojednávaní dostaviť. V konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie už súd nie je oprávnený skúmať správnosť záverov súdu prvej inštancie o tom, že boli splnené predpoklady na vydanie rozsudku pre zmeškanie (na to slúži odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie). Rovnako v konaní o odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie odvolací súd nemôže skúmať, či možno rozsudok pre zmeškanie zrušiť z ospravedlniteľných dôvodov; už preto nie, že o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie rozhoduje v prvej inštancii súd, ktorý rozsudok vydal (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/11/2022, zo dňa 28.2.2022). Inak povedané, nemožno zamieňať ospravedlniteľný dôvod zmeškania pojednávania na strane jednej s posudzovaním predpokladov pre vydanie kontumačného rozsudku, ktorých existencia je predmetom odvolacieho konania na podklade odvolania proti rozsudku pre zmeškanie. Odvolací súd sa preto zaoberal výlučne tým, či žalovaná z ospravedlniteľného dôvodu (tvrdeného a preukázaného) zmeškala pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie.

12. Vzhľadom na to, že pojem ospravedlniteľný dôvod v zmysle § 277 ods. 2 CSP nie je právnou normou definovaný, je iba na úvahe súdu, ktoré okolnosti v intenciách konkrétneho prípadu posúdi ako okolnosti hodné ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní. Vychádzajúc z účelu a povahy tohto procesného inštitútu možno vyvodiť, že ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 277 ods. 2 CSP sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane, boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostaviť, prípadne svoju neúčasť vopred riadne ospravedlniť a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania. Dôležitosť ospravedlniteľného dôvodu, ktorým sa žiada o zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa ustanovenia § 277 ods. 2 CSP nemožno posudzovať bez prihliadnutia na všetky okolnosti prípadu a tiež správanie sa sporovej strany. Za ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá bola žalovanému, resp. jeho právnomu zástupcovi známa pred pojednávaním, a ktorá mu síce objektívne znemožňovala účasť na nariadenom pojednávaní, avšak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčasť na pojednávaní včas ospravedlnil (R 53/2020).

13. Žalovaná v odvolaní proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie (ktorým bol zamietnutý jej návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie) sa ospravedlniteľným dôvodom, pre ktorý zmeškala pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, vôbec nezaoberala. Namietla iba aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a skutočnosť, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie.

14. Súd prvej inštancie sa v napadnutom uznesení správne zaoberal tým, či žalovaná z ospravedlniteľného dôvodu zmeškala pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie (ako predpokladu pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 277 ods. 2 CSP). Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná taký ospravedlniteľný dôvod opodstatňujúci zrušenie rozsudku pre zmeškanie neuviedla. Nakoľko žalovaná ani v podanom odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázala nesprávnosť výroku napadnutého

rozhodnutia, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa zásady úspechu vyjadrenej v § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 CSP. V odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi však nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).